

Dag 4 pas, en al zoveel indrukken en belevenissen. Als ik alles hier zou willen delen ben ik tot diep in de nacht aan het typen. Vandaag teleurstelling 1, geen stempel kunnen bemachtigen in Rolde. Kerk gesloten en geen winkel te vinden die dit overneemt. Helaas, maar meteen komt de relativering: een stempeltje maakt niet de tocht. Gaat straks iemand kijken of ik Rolde wel in mijn credential heb staan, nee toch! Op naar Westerbork zeg ik! De zon straalt de hele dag al dus gaan! De eerste dagen staan in het teken van afscheid nemen en loslaten. Zo ook vandaag als ik langs Assen loop en symbolisch even naar Siemens zwaai. Bedankt voor de 11 mooie jaren, time to move on. De komende dagen ga ik richting wat onbekender terrein. Tot nu toe kende ik de omgeving goed door het Pieterpad, Tocht om de Noord, de Noorder Rondtochten en de trainingswandelingen die ik zelf heb uitgezet in de regio. Morgen ken ik nog van een NS wandeling rond Beilen, maar daarna loop ik weg van het Noorden, weg van het bekende. Benieuwd wat me dat gaat brengen. Morgen is ook de dag van de waarheid. Want tot nu toe heb ik nog maar maximaal 4 dagen achtereen gelopen. Denkt mijn lichaam nu: ik ben klaar na 4 dagen? Of zit er meer in en hoelang dan wel. Tot nu toe voelt alles goed, dus ik ga kijken hoe zich dat de komende dagen ontwikkelt. Morgen voor het eerst ook maar 25 km op het programma, ik heb er vertrouwen in! Nu alle powerpacks en mobieltje aan de laders en zelf al opgeladen met een heerlijke maaltijd die ik bij het VodF adres van vandaag kreeg van Geraldine. Het was ook hier weer erg gezellig. Ook deze momenten maken de Camino. Oja, nog één ding wil ik delen voor het slapen gaan: Tot nu toe ben ik een paar keer anders gelopen dan de route aangeeft doordat er geen bordje was, of ik het gemist heb... Maar steeds kwam ik op een stukje uit wat zo mooi was dat ik het voor geen goud had willen missen... Zo ook vandaag toen ik merkte dat ik in de buurt van kamp Westerbork van de route was geraakt. Geen Jacobspadbordje te bekennen. Ik had voor vandaag al bedacht dat ik eigenlijk langs kamp Westerbork wilde gaan, terwijl de route hier niet direct midden doorkomt. Terwijl ik een alternatieve route zoek die me terugbrengt op het Jacobspad doemt plotseling rechts van mij de in glas geconserveerde commandantswoning op en ben ik precies op de plaats waar ik wilde zijn! Toeval?! Ik ga op een bankje zitten en denk aan de slachtoffers en ook bedenk ik me "wat brengt mensen zover dat ze dit anderen aandoen?" Het antwoord op deze vraag weet nog steeds niet. Angst, Overmoed, Armoede, Macht, Aanzien, Status? Na dit moment van bezinning gaat de rugzak weer om en loop een alternatieve route via Zwiggelte naar het plaatsje Westerbork. Ik wens jullie allen een goede nachtrust en tot morgen! Amen!

